

Eva och Pål möter Håkan 53 år:

Släkten har spårats till Grötö, till 1500-talet, sägs det. När deras hus brann ned på Grötö flyttade de till Framnäs. Pappa växte upp i Hadar och Gullvis hus på Gamla vägen 29. Jag bodde på Kalven tills jag var 20. Bodde sedan i stan i drygt tio år för att sedan flytta tillbaka hit. Vi hittade ett billigt boende här på ön så vi kunde vara hemma med barnen på ett annat sätt. När jag flyttade från Kalven i 20 års åldern fanns inte i min föreställningsvärld att jag skulle flytta tillbaka igen. Men det blev så för mig, som för så många andra.

Varför bor jag inte på Hyppeln? Det är något speciellt som gör att man väljer att bo här. Jag vet inte riktigt vad det är, men många som flyttar hit rotar sig blixtnabbt: ”Check out but never leave.” Det är en speciell miljö, men inte unik. Det är nog lagom stort här. Man går inte vilse. Man har koll men det är inte påträngande. 20-personers byar blir kanske för påträngande? 200 kanske är en lagom storlek? Nu börjar det bli för många nya som man inte vet vem det är, tycker jag. Kanske konstruerar vi en romantisk syn? Fint, trevliga, snälla. Varför gör vi det i så fall?

Det som inte finns är viktigt. Här finns ingenting. Ingen bio, affär, kulturellt osv. Nästan alla på Kalven har god ekonomi och kan välja var dom vill bo. Det kanske krävs en del för att bo här. Man kan inte handla! Det kräver mer av människorna. Man måste utvecklas av att man behövs... och behöver göra saker. Det är inte bekvämt. Det finns folk som aldrig är med på något. Som sitter i stugan och knappt går ut. Håller sig för sig själva. Nästan allt är OK. Nästan! Det kanske krävs en del för att bo här.

Kalvsund styrs av människor som hittar på saker. Det är lätt att skapa sig ett utrymme. Man kan få inflytande om man vill och om man tar sig utrymme. Jag upplever en stor acceptans och stort utrymme för kreativitet. Jag vet inte om det är unikt. Kommunen kommer sällan. Ska det hända något får vi hitta på det själva. Mycket vill vi göra själva och ibland vill vi klaga på Kommunen.

Biblioteket i postskjulet: Ju mer folk lånar där desto fler böcker kommer dit. **Ingen förstör något!** Man behöver inte oroa sig för bråk. Kommunen ställer krav på ordningsvakter på Kalvsundsdagarna numer. Det behövs verkligen inte. När vi planerar och bygger för Kalvsundsdagarna är det ett Välsmort maskineri som kan vara svårt att hitta sitt utrymme i som ny. Men man kan alltid hjälpa till och bära saker fram och tillbaka.

Förr var det kanske lite av ett **klan-styre?** Jag tillhör en av klanerna. Det är inte lika viktigt att vara uppväxt på Kalven nu längre. Initiativ bejakas. Olika kompetenser värdesätts; tex EU-kompetens. Det byggs mycket. Man kan ta tillvara på kompetensen. Kalven styrs av föreningarna? Mycket hanteras via KIF. KIF är också en beslutsmaskin - katalysator för idéer. Idrottsföreningen finns för att kalvsundsdagarna, kiosk, bastu, boule, bordtennis finansierar. Förr var det prestige att vara med i samhällsstiftelsen. Nu är det svårare att få aktivitet i föreningsstyrelser särskild av kvinnor, här som överallt. Folk gör mycket saker... kan vara riktigt aktiva men är inte medlemmar i styrelsen. Alla blir vi kanske lite mer och mer konsumenter? Lika många går inte längre på KAS-möten. Förr var där 150 personer? Styrelsen fastslår redan fattade beslut – som fattas i bastun eller på bryggan. Färjan är ett socialt kitt, ett slags ”speeddating”? Vi är bra på det. Transporten är betydelsefulla minuter. Där sker djupa samtal på kort tid. Eller ytliga samtal. Fint att titta på havet. Hjälpsamhet-av och på färjan!